
การใช้เทคนิคการสอนแบบสcaffolding เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียง
ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
The Use of Scaffolding Technique to Develop an English Composition
Writing Skill of Undergraduate Students at Rajamangala University of
Technology Phra Nakhon

เจนตา แก้วลาย (Jentaa Kaewlai)

คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

(Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon)

Email: jentaa.k@rmutp.ac.th

Received August 27, 2021; **Revised** September 25, 2021; **Accepted** November 15, 2021

Abstract

This experimental study aimed to (1) compare the development and the retention of the English Composition writing of 3rd-year undergraduates majoring in English for International Communication at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon (RMUTP) before, after, and without the use of scaffolding technique; and (2) compare the English Composition writing of 3rd-year undergraduates in both experimental taught by the use of scaffolding technique and control groups taught by a regular teaching method. 66 samples were randomized to both experimental and control groups equally based on their writing levels. The research instruments were the lesson plans on English composition, the English composition tests, writing rubrics, and interview forms. The statistics used to analyze quantitative data were mean, standard deviation, repeated measured One-Way ANOVA, and content analysis. The result revealed that those in the experimental group had a greater mean score on the posttest on English composition writing than the mean score on the pretest. Without treatment for a month, their mean score of the without-treatment test was lower than their mean score of the posttest. Moreover, those in the experimental group had a greater mean score on the posttest than those in the control group. Without treatment for a month, those in the experimental group had a greater mean of without-treatment test of English composition than those in the control group at a .05 significant level.

Keywords: Scaffolding technique; English composition writing; English writing skill

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบพัฒนาการและความคงทนของทักษะการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง ก่อน หลังและเมื่อไม่ได้รับการสอนแบบสแกฟโฟลด์ดิง (Scaffolding) และ (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ดิงและกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 66 คน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ แบบทดสอบการเขียนความเรียง เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนความเรียง และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แต่เมื่อนักศึกษาไม่ได้รับการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวเป็นระยะเวลา 1 เดือนทำให้ทักษะการเขียนความเรียงของนักศึกษาลดลง และนักศึกษาในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงหลังเรียนสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มควบคุม นอกจากนี้เมื่อไม่ได้รับการเรียนการสอนดังกล่าวเป็นระยะเวลา 1 เดือน นักศึกษาในกลุ่มทดลองยังมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงที่สูงกว่านักศึกษาในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: เทคนิคการสอนสแกฟโฟลด์ดิง; การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ; ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

บทนำ

การเรียนการสอนด้านการเขียนภาษาอังกฤษ (English writing instruction) ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยไทยพบในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และหรือวิชาโท ภาษาอังกฤษ ที่นักศึกษามีความจำเป็นต้องเรียนและฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประโยคไปจนถึงระดับความเรียง ตัวอย่างของรายวิชาบังคับทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล (Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, 2021) ได้แก่ วิชาการเขียนภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Introduction to English Writing) การเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้า (English Paragraph Writing) และการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ (English Composition Writing) ซึ่งคำอธิบายรายวิชาทางการเขียนภาษาอังกฤษของรายวิชาดังกล่าวค่อนข้างสอดคล้องกับแนวคิดของ Sokolik (2003) ที่ระบุว่าการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในปัจจุบันมุ่งเน้นในเรื่องของรูปแบบ (Forms) ของภาษามากกว่าหน้าที่ของภาษา (Functions) กล่าวคือเป็นการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นในเรื่องของความถูกต้องทางด้านหลักภาษาหรือระบบไวยากรณ์ที่มากเกินไปและให้ความสำคัญในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์น้อยลง การเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่จึงถูกอิงกับหลักความถูกต้องเหมาะสมของการสะกดคำ หลักไวยากรณ์ต่าง ๆ ทั้งนี้จากการศึกษาของ Chinnawongs (2000) ที่ศึกษาความสามารถในการเขียนของนิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยศึกษาลักษณะงานเขียนของนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 180 คน พบว่า ระบบไวยากรณ์เป็น

ประเด็นปัญหาที่พบในงานเขียนของนิสิตกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดในการเขียน รองลงมา ได้แก่ ปัญหาทางด้านคำศัพท์ การเรียบเรียงเนื้อความ การคิดเนื้อความที่จะเขียน และกลไกในการเขียน ตามลำดับ โดยงานวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการเขียนของนักศึกษา ได้แก่ ความสามารถทางภาษาของนิสิต ความรู้ภูมิหลังและประเภทของงานเขียน โดยข้อเสนอของงานวิจัยนี้ได้เสนอแนะให้มีการสอนไวยากรณ์และคำศัพท์ควบคู่กันไปกับกระบวนการสอน การคิดและการเขียนภาษาอังกฤษ จากปัญหาทางการสอนการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาไทยที่นำมาแล้ว ข้างต้นทำให้เห็นว่าผู้สอนภาษาอังกฤษควรให้ความสำคัญในเรื่องของการนำเทคนิคการสอนการเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนให้กับนักศึกษาชาวไทย

การเสริมต่อการเรียนรู้ของไวโกตสกี (Vygotsky) เทคนิคนั่งร้านเสริมเรียนรู้หรือรูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ดิง (Scaffolding) เป็นเทคนิคการสอนของผู้สอนในการส่งเสริมและช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละคนที่มีพัฒนาการในการเรียนรู้หรือพื้นที่รอยต่อพัฒนาการที่มากขึ้นแตกต่างกันในผู้เรียนแต่ละคน โดยผู้สอนต้องประเมินความรู้ของผู้เรียนทักษะและความต้องการของผู้เรียนต่าง ๆ เพื่อเตรียมกิจกรรมการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับระดับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง เช่น การตั้งคำถามผู้เรียน การบอกหรืออธิบาย การสาธิต การชี้แนะ การทำงานกลุ่ม การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบก่อนอ่านเรื่องนั้น ๆ เป็นต้น เมื่อผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาในการเรียนนั้น ๆ ได้ด้วยตนเองแล้วผู้เรียนจะเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จากนั้นผู้สอนจึงค่อยๆ ถอดความช่วยเหลือนั้นออกมาจนกระทั่งผู้เรียนอาจไม่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้สอนอีกก็สามารถเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองต่อไป (Bowornwattanase, 2016; Paladkong, 2018)

ปัจจุบันมีงานวิจัยทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวนมากที่มีการนำรูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ดิง (Scaffolding) มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตามแม้จะมีจำนวนงานวิจัยที่ศึกษาในลักษณะดังกล่าวนี้จำนวนมาก แต่จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกลับพบว่า รูปแบบหรือการออกแบบการวิจัยที่มีการนำรูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ดิง (Scaffolding) มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษานั้นกลับเป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่ยังขาดในเรื่องของการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนหรือตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ในการวิจัย อาทิ การออกแบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) ที่มุ่งเน้นการดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียวและดำเนินการสังเกต (Observation) ผู้เข้าร่วมการทดลองก่อนและหลังการทดลอง หลังจากนั้นจึงนำผลที่ได้จากการวัดหรือการสังเกตไปเปรียบเทียบกันหรือเพื่อทดสอบดูว่าแตกต่างกันหรือไม่ (Sriwichai, 2006; Pansue, 2008; Sujaree et al., 2010; Pinchai, 2016; Soratat et al., 2016; Manphonsri et al., 2013) ทั้งนี้การทดสอบเพียงก่อนและหลังอาจไม่เพียงพอต่อการศึกษาประสิทธิภาพและความคงทนของผลการเรียนรู้ (Retention) ของผู้เรียนได้มากนัก การศึกษาเปรียบเทียบทักษะการเขียนของผู้เรียนเมื่อไม่ได้รับรูปแบบการสอน (Without treatment) เพื่อศึกษาความคงทนของผลการเรียนรู้ในกรณีศึกษาที่สามารถคงทนและไม่สามารถคงทนในทักษะการเขียนนั้น ๆ ได้อย่นนำมาซึ่งสารสนเทศบางประการเพื่อนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ต่อไป นอกจากนี้อาจพบตัวแปรแทรกซ้อนอื่น ๆ ของผู้เรียนที่อาจส่งผลต่อประสิทธิภาพของการนำรูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ดิง (Scaffolding) มาใช้ได้ เช่น พื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีมาก่อนหน้านี้ซึ่งผู้สอนในฐานะนักวิจัยได้มีการนำประเด็นดังกล่าวมาพิจารณา และควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนดังกล่าวนี้ในขั้นตอนของการออกแบบการวิจัย จากที่มาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยทางการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ บทความวิจัยนี้จึงนำเสนอผลการศึกษาประสิทธิภาพของการ

นำรูปแบบการสอนแบบสแกโฟลด์ (Scaffolding) มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ทั้งนี้การสอนแบบสแกโฟลด์ ดังกล่าวสามารถนำมาปรับใช้ในแผนการสอนของรายวิชาต่างๆได้ อีกทั้งการใช้รูปแบบการสอนดังกล่าวยังเป็นการลดช่องว่างในเรื่องของความมั่นใจและกำลังใจของผู้เรียนชาวไทยในการเขียนภาษาอังกฤษได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการและความคงทนของทักษะการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ก่อน หลังและเมื่อไม่ได้รับการสอนแบบสแกโฟลด์ (Scaffolding)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในกลุ่มทดลองที่สอนแบบสแกโฟลด์ (Scaffolding) และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 66 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่วิจัย การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษากับนักศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยทำการศึกษากับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

ขอบเขตด้านระยะเวลาการวิจัย ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาในช่วงระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา โดยอยู่ในช่วงของภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563

ทบทวนวรรณกรรม

การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

Rungsiyakull (2008) กล่าวว่าทฤษฎีที่ใช้ในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมีหลากหลายทฤษฎีที่ใช้กันในปัจจุบัน ได้แก่ (1) วิธีการสอนเขียนแบบควบคุม (Controlled composition) หรือเทคนิค Guided composition เป็นวิธีการสอนที่ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนตามแบบต่าง ๆ ที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดทั้งหมด เช่น การเขียนตามคำบอก การเขียนประโยค การเปลี่ยนประโยคให้เป็นประโยคคำถามหรือปฏิเสธ การเติมคำ การเติมข้อความลงในช่องว่าง การเขียนเลียนแบบตัวอย่างงานเขียน เช่น การเขียนเลียนแบบย่อหน้าหรือความเรียง (2) วิธีการสอนเขียนแบบให้เสรีภาพมากกว่าแบบควบคุม (Current- traditional rhetoric) เป็นวิธีที่ให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างของงานเขียนที่ดีพร้อมทั้งศึกษาและวิเคราะห์ส่วนต่าง ๆ ที่อยู่ในงานเขียนนั้น ๆ โดยผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนหาประโยคต่าง ๆ ที่อยู่ในย่อหน้า เช่น ประโยคใจความหลัก ประโยคสนับสนุน ประโยคสรุป ฯลฯ ผู้สอนตั้งหัวข้อ (Topic) ให้ผู้เรียนคิดและลงมือเขียนเพื่อขยายหัวข้อจนกลายมาเป็น Topic sentence ผูกเขียนโครงร่าง (Outline) และการเขียนย่อหน้า (Paragraph) จากโครงร่างดังกล่าว นอกจากการเน้นที่รูปแบบ (Form) ของการเขียนแล้ว วิธีการสอนนี้ยังเน้นในเรื่องของการเขียนในเชิงการเขียนเชิงบรรยาย (Narration) การเขียนเชิงพรรณนา (Description) การ

เขียนความเรียง (Exposition) และการเขียนเชิงสาธก (Argumentation) อีกด้วย (3) วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเขียน (The process approach) วิธีการสอนนี้เชื่อว่าการเขียนต้องอาศัยขั้นตอนในการเขียน ได้แก่ การหาหัวข้อที่จะเขียน การหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน การขยายความคิดของหัวข้อ การคิดรูปแบบ การเลือกใช้ศัพท์ การร่าง การเรียบเรียงข้อมูลและการแก้ไข เป็นต้น (4) วิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นเฉพาะหรือสาขาวิชา (English for academic purposes: EAP) เป็นวิธีการสอนเขียนที่เน้นการเขียนในเชิงวิชาการเนื่องจากวิธีการสอนเขียนที่ได้นำเสนอมาก่อนหน้านี้ไม่ได้มุ่งเน้นที่การเขียนในเชิงวิชาการมากนัก วิธีการสอนเขียนวิธีนี้จึงมุ่งเน้นการสอนเขียนเชิงวิชาการเฉพาะด้าน เช่น การเขียนในเชิงนิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ รัฐศาสตร์ ฯลฯ โดยเอกสารที่ใช้สอนเป็นเอกสารเชิงวิชาการหรือมีความเป็นกึ่งวิชาการตามแต่ละสาขาและใช้วิธีการสอนตามที่ได้นำเสนอมานี้แล้วทั้ง 3 วิธีการข้างต้น ซึ่งวิธีการนี้เหมาะสำหรับนักศึกษาที่แยกกลุ่มการเรียนรู้ตามสาขาวิชา และ (5) วิธีการสอนเขียนแบบเน้นงานเขียน (Product-oriented approach) เป็นการศึกษางานเขียนต้นแบบที่มีความสมบูรณ์และเป็นแบบอย่างที่ดีในการเขียนโดยให้ผู้เรียนได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อดีหรือจุดเด่นของงานเขียนในขณะเดียวกันก็ให้ผู้เรียนได้ศึกษาและวิเคราะห์งานเขียนที่มีปัญหาเพื่อเรียนรู้ข้อบกพร่องในการเขียนเพื่อหาข้อผิดพลาดในการเขียนและหาแนวทางในการแก้ไขการเขียนของตนเองให้ดีขึ้น โดยวิธีการสอนเขียนแบบเน้นงานเขียนนี้ยังแบ่งวิธีการสอนย่อยออกเป็น (ก) วิธีการใช้ศิลปะรูปแบบงานเขียน (Rhetorical models approach) ซึ่งเป็นการนำผลงานเขียนที่เป็นศิลปะอันสมบูรณ์แล้วมาให้ผู้เรียนได้ศึกษาโดยมีความเชื่อว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนได้ทัดเทียมกับงานเขียนอื่นๆ โดยรูปแบบที่นำมาเป็นต้นแบบในการศึกษาได้แก่ เรื่องเล่า (Narration) พรรณนาโวหาร (Description) แบบบรรยายอธิบาย (Exposition) และแบบแสดงเหตุผล (Cause and effect) การศึกษางานเขียนนั้นนอกจากจะทำให้ผู้เรียนศึกษาด้านแบบงานเขียนที่ดีได้แล้วนั้นยังทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อีกด้วย ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคและศึกษาวิธีการเรียบเรียงความคิดจากงานเขียนที่อ่าน เป็นต้น และ (ข) วิธีการสอนแบบใช้ไวยากรณ์ (The grammar approach) หรือที่เรียกว่า The discrete skills approach โดยเป็นการสอนเขียนที่เน้นให้ผู้เรียนรอบรู้ในเรื่องของไวยากรณ์และความสัมพันธ์ของประโยครวมถึงเครื่องมือทางวากยสัมพันธ์ที่เชื่อมคำ วลี ประโยคและการเชื่อมหลายๆ ประโยคให้เป็นข้อความที่มีความต่อเนื่องกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเริ่มการเขียนที่ถูกต้องได้ วิธีการสอนนี้เชื่อว่าผู้เรียนต้องสามารถเขียนภาษาอังกฤษในระดับประโยคให้ได้ก่อนที่จะทำการเขียนในระดับย่อหน้าโดยการเขียนต้องไม่มีข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ

สำหรับการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนหรือกระบวนการเขียนตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นระดมความคิดก่อนการเขียน (Prewrite to get ideas) เป็นขั้นตอนในการระดมความคิดในเรื่องหรือหัวข้อที่จะเขียน โดยอาจใช้วิธีการแจกแจงรายละเอียดของเรื่องที่จะเขียน (Make lists) การเขียนออกมาให้ได้เยอะและเร็วที่สุด (Quick writing) การพูดคุยกับเพื่อนหรือบุคคลอื่นเพื่อหาแนวคิด (Talk with friends) ขั้นที่ 2 ขั้นเขียนร่างที่หนึ่ง (Write a first draft) เป็นเพียงการลงมือเขียนในครั้งแรกเท่านั้นก่อนที่จะมีการแก้ไขและปรับเปลี่ยนงานเขียนเพิ่มเติมในภายหลัง ขั้นที่ 3 ขั้นเปลี่ยนแปลงและแก้ไข (Revise and edit a draft) ได้แก่ การเปลี่ยนแปลง (Revise) เช่น การเปลี่ยนแปลงข้อมูลหรือรายละเอียดในงานเขียน การตัดประโยคทิ้งหรือการจัดลำดับของเนื้อหาในงานเขียนใหม่ การแก้ไข (Edit) เป็นการตรวจสอบความผิดพลาดและแก้ไขในเรื่องของภาษาและความคิดตลอดจนเนื้อหาของงานเขียนให้ถูกต้อง โดยในขั้นตอนนี้อาจอาศัยเพื่อนหรือผู้สอน (Peer review) เป็นผู้ให้ข้อมูลในการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขงานเขียนนี้ได้ และขั้นที่ 4 ขั้นเขียนฉบับใหม่ (Write a new draft) เมื่อทบทวน เปลี่ยนแปลงแก้ไขงานเขียนต่าง ๆ แล้ว ผู้เขียนสามารถลงมือเขียนงานในฉบับต่อไปได้เลย โดยอาจจะเขียนเป็นร่างที่สุดท้ายหรืออาจจะมีการร่างฉบับต่อ ๆ ไป ก็ขึ้นอยู่กับผู้เขียนและ

คุณภาพของงานเขียนของผู้เขียนเอง เป็นต้น (Butler, 2014) สำหรับขั้นตอนในการเขียนตามขั้นตอนของ Spratt et al (2007) ประกอบด้วย (1) การระดมความคิดก่อนเขียน (Brainstorming) เป็นการระดมความคิดถึงเรื่องหรือหัวข้อที่จะเขียน (2) การจดบันทึกสิ่งสำคัญก่อนลงมือเขียน (Making notes) (3) การวางแผนก่อนการเขียน (Planning) ได้แก่ การจัดวางลำดับเนื้อเรื่องในการเขียน (4) การเขียนร่างที่หนึ่ง (Writing a draft) เป็นการเขียนร่างฉบับแรกที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมในภายหลัง (5) การปรับหรือแก้ไข (Editing) เป็นการอ่านทบทวนและแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนที่พบ (6) การเขียนร่างฉบับถัดไป (Producing another draft) และ (7) การตรวจสอบงานเขียน (Proof-reading) เป็นการตรวจสอบข้อผิดพลาดในเรื่องของความถูกต้องของงานเขียนและปรับหรือแก้ไขงานเขียนนั้นอีกครั้ง

เทคนิคการสอนสแคฟโฟลด์

การสอนแบบสแคฟโฟลด์นั้นมีจุดเริ่มต้นหรือที่มาจากนักจิตวิทยาชาวรัสเซีย ที่ชื่อว่า เลฟ ซีมาโนวิช วิกอตสกี (Lev Semenovich Vygotsky) ซึ่งเป็นผู้ที่เชื่อในเรื่องของทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์โดยระบุว่า วัฒนธรรมที่อยู่รอบรอบตัวของเรานั้นเป็นสิ่งที่ส่งผลและกำหนดสติปัญญาของเรา จากการสังเกตโลกในการเรียนรู้ของเด็กพบว่า เด็กนั้นสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้จากทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวของเด็กจนกลายมาเป็นสติปัญญา ดังนั้น ทฤษฎีของวิกอตสกีจึงเน้นให้ความสำคัญในเรื่องของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ส่งผลสำคัญต่อพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ โดยแต่ละวัฒนธรรมของมนุษย์เป็นตัวกำหนดความรู้ ความคิด เจตคติ ค่านิยมให้กับคนที่อยู่ในวัฒนธรรมนั้น ๆ (Erbuksiri, 2004) เทคนิคการสอนสแคฟโฟลด์ จึงเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลที่อยู่รอบข้าง โดยเทคนิคดังกล่าวสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ (1) เทคนิคการสอนสแคฟโฟลด์ด้วยวิธีการมุ่งให้ความช่วยเหลือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นและ (2) เทคนิคการสอนสแคฟโฟลด์ด้วยวาจา เป็นการช่วยเหลือด้านคำพูดของผู้สอนผ่านการใช้ภาษาในการต่อยอดทางความคิดของผู้เรียน การพูดเพื่อให้ผู้เรียนได้พูดออกมาด้วยตนเองหรือการพูดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ การส่งเสริมและสนับสนุนความมั่นใจของผู้เรียน ซึ่งแต่ละเทคนิคขึ้นอยู่กับวิธีการที่ผู้สอนเลือกนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะและบริบทการเรียนการสอนของตนเอง โดยแต่ละเทคนิคการสอนย่อย ได้แก่ (Bowornwattanase, (2016). และ Paladkong, 2018) การอธิบาย (Explanations) การสาธิต (Demonstration) การยกตัวอย่างประกอบ (Examples) การใช้แผนภูมิ (Advance Organizers) การบอกใบ้ (Hints) การกระตุ้นความจำ (Prompts) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) การตั้งคำถาม (Question) การพูดชมเชย สนับสนุน ให้กำลังใจ การพูดความคิดออกมามั่ง ๆ (Think Aloud) การบอกเป็น นัยยะ (Cue) และการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ประกอบ จากการนำเสนอโมทัศน์เกี่ยวกับเทคนิคการสอนสแคฟโฟลด์ ผู้วิจัยได้นำเทคนิคและวิธีการอันหลากหลายของเทคนิคการสอนสแคฟโฟลด์ ทั้ง 2 ประเภท ได้แก่ เทคนิคการสอนสแคฟโฟลด์ด้วยวิธีการมุ่งให้ความช่วยเหลือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นและเทคนิคการสอนสแคฟโฟลด์ด้วยวาจา ซึ่งเป็นการช่วยเหลือด้านคำพูดของผู้ สอนผ่านการใช้ภาษาในการต่อยอดทางความคิดของผู้เรียน

โดยสรุป เทคนิคการสอนสแคฟโฟลด์ เป็นเทคนิคที่ใช้ในการส่งเสริม สนับสนุนและช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคความช่วยต่าง ๆ ทั้งการลงมือปฏิบัติช่วยเหลือผู้เรียนและการใช้คำพูดเพื่อให้กำลังใจและส่งเสริมกำลังใจแก่ผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้นำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการออกแบบการวิจัย โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมผสานวิธี โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 66 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมด 66 คน เข้าแต่ละกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน ตามพื้นฐานความรู้เดิม (Randomization) กลุ่มละ 33 คน ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยเหตุผลที่ผู้วิจัยสามารถจัดหน่วยการทดลองโดยการคัดเลือกให้นักศึกษาแต่ละคนอยู่ในกลุ่มที่ผู้วิจัยต้องการได้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนนี้ได้ดำเนินการ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ที่มีเหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสามารถจัดให้นักศึกษาแต่ละคนเข้ากลุ่มการเรียนออนไลน์ในกลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุมตามที่ผู้วิจัยต้องการได้ โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษก่อนเรียน จากนั้นทำการเรียงคะแนนจากมากไปน้อยและสุ่มผู้ที่ได้ลำดับคี่เข้ากลุ่มทดลองและลำดับคู่เข้ากลุ่มควบคุม จากนั้นทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลคะแนนการทดสอบจากแบบทดสอบการเขียนความเรียงก่อนเรียน (Pretest) ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มด้วยสถิติ t-test for independent sample ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติพบว่า นักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพื้นฐานความรู้ความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ($p = .898$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าก่อนเริ่มดำเนินการวิจัยเชิงทดลองนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม มีพื้นฐานความรู้ความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้จากการได้รับรูปแบบการสอนแบบสเกฟโฟลด์ดิง (Treatment) และวิธีการสอนแบบปกติของทั้งสองกลุ่มนั้นไม่มีตัวแปรในเรื่องของพื้นฐานความรู้เดิมในเบื้องต้นเป็นตัวแปรแทรกซ้อนในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการสอนแบบสเกฟโฟลด์ดิง แบบทดสอบการเขียนความเรียงก่อนและหลังเรียน (Pre and posttest) และแบบทดสอบการเขียนความเรียงเมื่อไม่ได้รับการเรียนการสอน (Without-treatment test) และเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ (Writing rubric) ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษแบบแยกส่วนใน 10 ด้านและพิจารณาให้คะแนนการเขียนด้านละ 4 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 40 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยทำการสอนออนไลน์นักศึกษากลุ่มทดลองด้วยรูปแบบการสอนแบบสเกฟโฟลด์ดิง เมื่อดำเนินการสอนด้วยรูปแบบดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบการเขียนความเรียงหลังเรียน (Pretest) จากนั้นเว้นระยะเวลาไปอีก 1 เดือนโดยที่ไม่มีการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบดังกล่าวอีกต่อไป เพื่อต้องการศึกษาว่าเมื่อนักศึกษากลุ่มทดลองได้รับรูปแบบการสอนแบบสเกฟโฟลด์ดิงและเมื่อไม่ได้รับรูปแบบการสอนดังกล่าวไปอีกระยะเวลาหนึ่งนักศึกษากลุ่มทดลองจะมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร ในส่วนของกลุ่มควบคุมนั้นได้รับรูปแบบการสอนออนไลน์แบบปกติและทำการวัดความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษตามปกติเช่นเดียวกันกับนักศึกษาในกลุ่มทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดสำหรับการนำเสนอผลคะแนนการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัด

ซ้ำเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและควบคุมทั้งก่อน หลังและเมื่อไม่ได้รับการสอนเป็นระยะเวลา 1 เดือน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในส่วนของการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีพัฒนาการและความคงทนในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย

คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลในกลุ่มทดลองจำนวน 33 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบการสอนแบบสcaffold (Scaffolding) และนักศึกษาในกลุ่มควบคุมจำนวน 33 คน ที่ได้รับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบปกติ โดยเป็นคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษก่อนและหลัง รวมถึงคะแนนเฉลี่ยเมื่อไม่มีการได้รับการจัดการเรียนการสอนเป็นเวลา 1 เดือน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดมีค่าอยู่ระหว่าง 22.894 – 28.742 คะแนนจากคะแนนเต็ม 40 คะแนน

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน	พิสัย	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
กลุ่มทดลอง (ก่อนเรียน)	33	25.0	10.0	35.0	23.167	8.5929
กลุ่มควบคุม (ก่อนเรียน)	33	25.0	10.0	35.0	22.894	8.6203
กลุ่มทดลอง (หลังเรียน)	33	16.0	22.0	38.0	28.742	5.2023
กลุ่มควบคุม (หลังเรียน)	33	20.0	14.5	34.5	25.076	6.9159
กลุ่มทดลอง (เว้นระยะ 1 เดือน)	33	19.0	17.0	36.0	26.864	6.0030
กลุ่มควบคุม (เว้นระยะ 1 เดือน)	33	20.5	14.0	34.5	24.712	6.2837

การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในเรื่องของ Compound Symmetry ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำพบค่าสถิติ Mauchly's $W = .007$ (หรือค่าสถิติไคสแควร์ 150.992) และมีค่า $p = .000$ จึงสรุปการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในเรื่องของ Compound Symmetry ได้ว่าความแปรปรวนของข้อมูลมีลักษณะไม่เป็น Compound Symmetry ดังนั้นในการพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ 2 รูปแบบได้แก่ (1) การอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบหลายตัวแปร (Multivariate Analysis of Variance) หรือ (2) การอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีการปรับแก้ Degree of freedom ในตารางแสดงผลของ Univariate โดยวิธีการปรับแก้มี 3 วิธีวิธีได้แก่ วิธี Greenhouse-Geisser, Huynh-Feldt และ Lower-bound โดยอ่านค่าสถิติในตาราง Tests of Within-Subjects Effects ดังนั้นเมื่อความแปรปรวนมีลักษณะไม่เป็น Compound Symmetry จึงสามารถพิจารณาการอ่านผลการวิเคราะห์ได้ทั้ง 2 รูปแบบซึ่งผลการวิเคราะห์ของทั้ง 2 รูปแบบล้วนพบค่าสำคัญ (Sig.) แสดงว่าค่าเฉลี่ยทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ทำการวัดจำนวน 6 ครั้งมีข้อมูลอย่างน้อย 1 คู่ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในเรื่องของ Compound Symmetry แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 Repeated measured One- Way ANOVA

การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในเรื่องของ Compound Symmetry							
Within Subjects		Approx.			Epsilon ^b		
Effect	Mauchly's W	Chi-Square	df	Sig.	Geisser	Huynh-Feldt	Lower-bound
คะแนนการเขียน	.007	150.992	14	.000	.420	.450	.200
ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบหลายตัวแปร (Multivariate Analysis of Variance)							
Effect	Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.	Partial Eta Squared	
คะแนนการเขียน	Pillai's Trace	.754	17.190	5.000	28.000	.000	.754
	Wilks' Lambda	.246	17.190	5.000	28.000	.000	.754
	Hotelling's Trace	3.070	17.190	5.000	28.000	.000	.754
	Roy's Largest Root	3.070	17.190	5.000	28.000	.000	.754
การวิเคราะห์ Tests of Within-Subjects Effects							
Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.	Partial Eta Squared	
คะแนนการเขียน	Sphericity Assumed	825.379	5	165.076	37.055	.000	.537
	Greenhouse-Geisser	825.379	2.100	393.040	37.055	.000	.537
	Huynh-Feldt	825.379	2.251	366.701	37.055	.000	.537
	Lower-bound	825.379	1.000	825.379	37.055	.000	.537
Error (คะแนนการเขียน)	Sphericity Assumed	712.788	160	4.455			
	Greenhouse-Geisser	712.788	67.200	10.607			
	Huynh-Feldt	712.788	72.026	9.896			
	Lower-bound	712.788	32.000	22.275			

เมื่อผลการวิเคราะห์จากทั้ง 2 รูปแบบพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 กลุ่มข้อมูลใน 3 ช่วงเวลา จึงต้องพิจารณาตารางเปรียบเทียบรายคู่ (Pairwise comparison) เพื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษทีละคู่เพื่อเปรียบเทียบรวมกันว่าค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันจำนวน 3 คู่ (เฉพาะที่ใช้สำหรับการตอบคำถามการวิจัย) ได้แก่ กลุ่มทดลอง(ก่อนเรียน)กับกลุ่มทดลอง(หลังเรียน) กลุ่มทดลอง(หลังเรียน)กับกลุ่มทดลอง(เว้นระยะ 1 เดือน) กลุ่มทดลอง(หลังเรียน)กับกลุ่มควบคุม(หลังเรียน)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ (Pairwise comparison)

(I) Time	(J) Time	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval for Difference	
					Lower Bound	Upper Bound
กลุ่มทดลอง (ก่อนเรียน)	กลุ่มควบคุม (ก่อนเรียน)	.273*	.062	.002	.076	.469
	กลุ่มทดลอง (หลังเรียน)	-5.576*	.722	.000	-7.866	-3.286
	กลุ่มควบคุม (หลังเรียน)	-1.909*	.410	.001	-3.210	-.608
	กลุ่มทดลอง (เดือน 1 เวนระยะ)	-3.697*	.654	.000	-5.772	-1.622
	กลุ่มควบคุม (เดือน 1 เวนระยะ)	-1.545	.519	.083	-3.192	.101
กลุ่มควบคุม (ก่อนเรียน)	กลุ่มทดลอง (ก่อนเรียน)	-.273*	.062	.002	-.469	-.076
	กลุ่มทดลอง (หลังเรียน)	-5.848*	.732	.000	-8.171	-3.526
	กลุ่มควบคุม (หลังเรียน)	-2.182*	.421	.000	-3.518	-.846
	กลุ่มทดลอง (เดือน 1 เวนระยะ)	-3.970*	.659	.000	-6.060	-1.880
	กลุ่มควบคุม (เดือน 1 เวนระยะ)	-1.818*	.521	.021	-3.470	-.166
กลุ่มทดลอง (หลังเรียน)	กลุ่มทดลอง (ก่อนเรียน)	5.576*	.722	.000	3.286	7.866
	กลุ่มควบคุม (ก่อนเรียน)	5.848*	.732	.000	3.526	8.171
	กลุ่มควบคุม (หลังเรียน)	3.667*	.491	.000	2.110	5.223
	กลุ่มทดลอง (เดือน 1 เวนระยะ)	1.879*	.446	.003	.464	3.293
	กลุ่มควบคุม (เดือน 1 เวนระยะ)	4.030*	.435	.000	2.652	5.409
กลุ่มควบคุม (หลังเรียน)	กลุ่มทดลอง (ก่อนเรียน)	1.909*	.410	.001	.608	3.210
	กลุ่มควบคุม (ก่อนเรียน)	2.182*	.421	.000	.846	3.518
	กลุ่มทดลอง (หลังเรียน)	-3.667*	.491	.000	-5.223	-2.110
	กลุ่มทดลอง (เดือน 1 เวนระยะ)	-1.788*	.511	.021	-3.409	-.166
	กลุ่มควบคุม (เดือน 1 เวนระยะ)	.364	.410	1.000	-.935	1.663
กลุ่มทดลอง เวนระยะ (เดือน 1)	กลุ่มทดลอง (ก่อนเรียน)	3.697*	.654	.000	1.622	5.772
	กลุ่มควบคุม (ก่อนเรียน)	3.970*	.659	.000	1.880	6.060
	กลุ่มทดลอง (หลังเรียน)	-1.879*	.446	.003	-3.293	-.464
	กลุ่มควบคุม (หลังเรียน)	1.788*	.511	.021	.166	3.409
	กลุ่มควบคุม (เดือน 1 เวนระยะ)	2.152*	.427	.000	.798	3.505
กลุ่มควบคุม เวนระยะ (เดือน 1)	กลุ่มทดลอง (ก่อนเรียน)	1.545	.519	.083	-.101	3.192
	กลุ่มควบคุม (ก่อนเรียน)	1.818*	.521	.021	.166	3.470
	กลุ่มทดลอง (หลังเรียน)	-4.030*	.435	.000	-5.409	-2.652
	กลุ่มควบคุม (หลังเรียน)	-.364	.410	1.000	-1.663	.935
	กลุ่มทดลอง (เดือน 1 เวนระยะ)	-2.152*	.427	.000	-3.505	-.798

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกรณีศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างรายการกรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จในเรื่องของพัฒนาการทักษะการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ (กลุ่มที่มีพัฒนาการคงทน) ทำให้เห็นว่านักศึกษาที่มีความคงทน

ในการเขียนภาษาอังกฤษเนื่องจากการได้ฝึกฝนและมีโอกาสได้ใช้ภาษาอยู่เสมอ และผู้ที่ไม่สามารถรักษาความคงทนของทักษะการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของตนเองได้ (กลุ่มที่ไม่มีพัฒนาการคงทน) เนื่องจากนักศึกษาไม่มีโอกาสหรือขาดการฝึกฝนการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ ดังบทสัมภาษณ์สำคัญที่ตัดตอนนำมาเสนอ ดังนี้

“อาจารย์อธิบายและใช้แผนภาพแสดงให้เห็นการวางแผนความคิดเวลาเขียนเลยจะทำให้เราไม่เบ่ เรียนการเขียนผ่านออนไลน์แบบนี้อาจารย์ดูแลได้ทั่วถึงดีนะคะ ตรวจงานการเขียนละเอียด แถมบอกว่าเราต้องแก้ไขตรงไหน อาจารย์พูดเพราะ พูดดี ทำให้ไม่รู้สึกลดดันเวลาเรียน ชอบแบบนี้คะ ...ไม่รู้สึกลายงาหนุพยายามใช้ตลอด การเขียนก็พิมพ์คุยกับต่างชาติดบ้าง ฝึกเขียนไดอารี่เป็นภาษาอังกฤษบ้างก็เลยเขียนได้เรื่อย ๆ หนูว่าไม่ควรหยุดนะเรื่องภาษา”

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง รหัส A13, สัมภาษณ์เมื่อ 27 ตุลาคม 2563

“ตอนแรกคิดว่าเรียนการเขียนแบบออนไลน์จะลำบากกว่าในห้องเรียนใหม่ มาเจอจริง ๆ โอเคนะคะ อาจารย์มีเทคนิคการสอนเยอะและเอาตัวอย่างงานที่อื่นมาเป็นตัวอย่างให้เราดูด้วย Mind map ใช้ได้ดีในการวางหัวเรื่องและสิ่งที่เราจะเขียนได้ดี อาจารย์ plot ให้ดูเลย... งานเขียนอาจารย์ตรวจละเอียดนะ มีเครื่องหมายกำกับตรงที่ต้องแก้ไขเยอะเลยที่เราผิดยังไง ตรงไหนไม่เข้าใจก็ถามได้เป็นกันเองสุดๆ จริงๆ หนูเขียนไม่เก่งเลย แต่ที่ว่าดีขึ้นมาน้อยตั้งแต่เรียนมา หนูชอบการเรียนสไตล์นี้ ...พอไม่ได้เรียนแล้วก็จะลืมเพราะไม่ได้ใช้ ให้เขียนตอนนี้อย่างแอบวันๆ เลย ไม่มีคนดูให้ (หัวเราะ)”

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง รหัส A26, สัมภาษณ์เมื่อ 27 ตุลาคม 2563

อภิปรายผล

ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองที่ได้เรียนการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ตั้ง จำนวน 33 คนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ตั้งนั้นมีเทคนิคหรือรายละเอียดของวิธีการสอนย่อยที่คล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับกระบวนการการสอนการเขียน (Writing process) เป็นอย่างมาก (Sokolik, 2003 และ Butler, 2014) เช่น การระดมความคิด (Brainstorming) และการทำแผนที่ความคิด (Word mapping) ก่อนการเขียนซึ่งเทคนิคนี้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ตั้งในส่วนของการใช้แผนภูมิ การบอกใบ้ การตั้งคำถาม ในส่วนของขั้นตอนการเขียน ที่ประกอบด้วย การร่างงานเขียน (Drafting) การให้ผลย้อนกลับ (Feedback) การเปลี่ยนแปลงข้อมูลหรือรายละเอียดในงานเขียน (Revising) ก็มีความสอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ตั้ง ได้แก่ การอธิบาย การสาธิต การยกตัวอย่างประกอบ และการให้ผลย้อนกลับ เป็นต้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่ารูปแบบการสอนดังกล่าวมีความสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชาการเขียนภาษาอังกฤษและกระบวนการในการเขียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งรูปแบบดังกล่าวยังมีการใช้ถ้อยคำและคำพูดเพื่อเป็นการเสริมสร้างกำลังใจและการเสริมแรงทางบวกที่ดีแก่ผู้เรียนในขั้นตอนของการเขียนทุกขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่กดดันหรือกลัวว่าจะเขียนผิดและมีความสุขและเกิดความสบายใจในการเรียนรู้ ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษามีพัฒนาการของทักษะการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษหลังจากการได้รูปแบบการเรียนดังกล่าว

ทั้งนี้แต่เมื่อนักศึกษาไม่ได้รับการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวเป็นระยะเวลา 1 เดือนทำให้ทักษะการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาลดลง ทั้งนี้กรณีศึกษาเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะจึงต้อง

การฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา การที่นักศึกษาเรียนจบผ่านไปแล้วและไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนการเขียนหรือได้ใช้การเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการต่อไปย่อมส่งผลให้คะแนนทักษะการเขียนของนักศึกษาลดลง สอดคล้องกับแนว Sokolik (2003) ที่กล่าวว่า ทักษะการเขียนถือเป็นกระบวนการ (Process) ที่ผู้เขียนต้องนึกคิด (Imagine) เรียบเรียง (Organize) เขียนร่าง (Draft) แก้ไข (Edit) อ่าน (Read) และทบทวนซ้ำ (Reread) โดยทำเป็นขั้นตอนวนซ้ำ ๆ กันไป ดังนั้นทักษะการเขียนจึงถือเป็นทั้งกระบวนการและผลผลิตที่ต้องฝึกฝนและทำอยู่ซ้ำ ๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ruangwaraphong (2014) ที่พบว่าทักษะการผลิตภาษา เช่น การพูดและการเขียนนั้นสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเพียงภาษาต่างประเทศ (English as a foreign language) ถือเป็นทักษะจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากบริบทและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยมิได้เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาอังกฤษมากนัก

นักศึกษาในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสเกฟโฟลด์ดิง (Scaffolding) ที่สูงกว่านักศึกษาในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ การที่นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยที่สูงขึ้นหลังเรียนที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมเนื่องจาก นักศึกษาได้รับทั้งกระบวนการช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ในด้านการเขียนและการใช้ถ้อยคำจากที่ติที่ส่งเสริมกำลังใจและกระตุ้นแรงเสริมทางบวกแก่นักศึกษา ดังเช่นที่ Bowornwattanase (2016) กล่าวว่า เทคนิคดังกล่าวนี้เป็นการช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถทำงานได้สำเร็จผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีความรู้สูงกว่าในที่นี้คือครูผู้สอน เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีระดับความรู้ หรือทักษะเดิมที่แตกต่างกัน ทั้งนี้การช่วยเหลือโดยการเสริมต่อการเรียนรู้นั้น ครูผู้สอนได้ทราบระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะ หรือความต้องการของผู้เรียนแล้ว ครูผู้สอนจึงสามารถดำเนินการวางแผน จัดเตรียมสื่อ หรือกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน โดยเทคนิคนี้เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งเป็นกระบวนการหล่อหลอมทักษะทางสังคมให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน เกิดการเรียนรู้จากการแบ่งปันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของแต่ละคน มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนสามารถทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ด้วยตนเอง และเมื่อประกอบเข้ากันกับเทคนิคการเขียนแบบเน้นกระบวนการเข้ากันกับรูปแบบการสอนแบบสเกฟโฟลด์ดิงแล้วย่อมทำให้เกิดความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้นแก่ผู้เรียน

นอกจากนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยการใช้รูปแบบการสอนแบบสเกฟโฟลด์ดิง เป็นการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม ซึ่งในที่นี้คือการเรียนรู้กับครูผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ผ่านการช่วยเหลือ สนับสนุน การให้กำลังใจกันย่อมส่งผลต่อจิตใจและสติปัญญาของผู้เรียนส่งผลให้นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยของการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษที่สูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยพัฒนาการทางสติปัญญาด้านการเขียนของนักศึกษาทั้งสังคมในชั้นเรียนนี้สอดคล้องกับแนวคิด Erbsuksiri (2014) ที่ระบุว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของวิกทอธกี นักจิตวิทยาชาวรัสเซียได้ระบุว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมนั้นมีความสำคัญและส่งผลสำคัญต่อพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ โดยพัฒนาการทางสติปัญญานั้นขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยมีวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดความรู้ ความคิด เจตคติ ค่านิยมให้กับเด็ก เมื่อเด็กได้รับประสบการณ์ตรงหรือผ่านสื่อต่าง ๆ ได้ก็ตามย่อมทำให้เด็กเกิดพัฒนาการทางสติปัญญาขึ้น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การเรียนรู้การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษในชั้นเรียนผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือครูผู้สอนย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางสติปัญญาและทักษะการเขียนความเรียงได้ดีที่สุดในที่สุด

นอกจากนี้แม้ไม่ได้รับการเรียนการสอนดังกล่าวเป็นระยะเวลา 1 เดือน แล้วนักศึกษาในกลุ่มทดลองยังมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษที่สูงกว่านักศึกษาในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการเรียนการสอน

ดังกล่าวเป็นระยะเวลา 1 เดือนด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากหลักการของรูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ติ้ง (Scaffolding) นั้นมุ่งช่วยเหลือผู้เรียนที่ต้องการการสนับสนุน กระตุ้น การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยผู้สอนหรือผู้ที่มีความรู้มากกว่า โดยความช่วยเหลือนั้นมีทั้งรูปแบบกลวิธีและการใช้คำพูดเพื่อเป็นการส่งเสริมกำลังใจในการเรียนรู้ จนเมื่อผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งนั้นๆได้เพียงลำพังแล้วจึงค่อยๆถอดความช่วยเหลือนั้นออกมา ดังนั้นเมื่อผู้เรียนได้รับรูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ติ้งไปแล้วจนผู้สอนมั่นใจแล้วว่าผู้เรียนสามารถเขียนความเรียงภาษาอังกฤษได้ดีแล้วในระดับหนึ่งด้วยตนเอง ผู้สอนจึงค่อยๆถอดความช่วยเหลือนั้นออกมา และเมื่อเวลาผ่านไป 1 เดือนจึงพบว่าผู้เรียนก็ยังคงสามารถเขียนความเรียงภาษาอังกฤษได้ดีเช่นเดิมเพราะผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องนั้น ได้ตีใจผู้สอนได้ถอดความช่วยเหลือนั้นออกไปแล้ว และผู้เรียนก็สามารถที่จะพัฒนาหรือเรียนรู้การเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของตนเองได้เพียงลำพังต่อไป

สรุปผล

รูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ติ้งมีประสิทธิภาพในการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นเทคนิคที่มีการช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้เทคนิคดังกล่าวยังมีความสอดคล้องกับขั้นตอนการเขียน (Writing process) ในหลาย ๆ ด้าน เทคนิคดังกล่าวจึงสามารถใช้ผสมผสานในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำผลการวิจัยที่ได้มาวางแผนและพัฒนาผู้สอน อาทิ การสัมมนาและวางแผนหลักสูตร การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการแก่ผู้สอนภาษาอังกฤษให้มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนด้วยการใช้รูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ติ้ง ซึ่งเทคนิคย่อยภายในรูปแบบนี้มีส่วนที่เกี่ยวข้องหรือคล้ายกับขั้นตอนการสอนเขียนในหลากหลายประเด็น อีกทั้งเทคนิคนี้ยังมีการใช้ถ้อยคำหรือคำพูดเพื่อเป็นการส่งเสริมแรงทางบวกเพื่อเป็นการให้กำลังใจในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนอีกด้วยซึ่งมีความเหมาะสมกับบริบทของนักศึกษาไทยที่มีความกลัวและไม่มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

2. ผู้สอนควรให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนต่อไปในเรื่องนั้นๆจนกว่าผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้เรื่องนั้นๆได้เองเพียงลำพัง การศึกษาและวัดความคืบหน้าหรือการสังเกตอย่างต่อเนื่องจึงมีความสำคัญทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนนั้นสามารถเรียนรู้เรื่องนั้นๆได้เองเพียงลำพังและไม่ต้องการความช่วยเหลือและการสนับสนุนในเรื่องนั้นอีกแล้ว ซึ่งสามารถทำเป็นวงจรความช่วยเหลือได้เช่นนี้กับการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆของผู้เรียนได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงทดลองโดยการศึกษาตัวแปรตามอื่นๆที่อาจเกี่ยวข้องกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษร่วมด้วย (การศึกษาตัวแปรตามหลายตัว) เช่น ความสุขในการเรียนหรือทัศนคติต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ติ้ง

2. ควรมีการศึกษาเชิงนโยบาย (Policy research) เกี่ยวกับการนำรูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ติ้งไปใช้ในการเรียนการสอนในทุกศาสตร์รายวิชาและการเรียนการสอนในระดับที่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

ผลการศึกษาจากงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนแบบสแกฟโฟลด์ติ้ง (Scaffolding) เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถนำมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบริบทของประเทศไทยได้ โดยเฉพาะในมิติของการให้ความช่วยเหลือ การส่งเสริม การให้คำแนะนำและผลย้อนกลับในการเรียนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักศึกษาไทยค่อนข้างกลัวว่าตนเองจะเขียนผิดและไม่กล้าแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ในงานเขียน เนื่องจากรูปแบบการสอนดังกล่าวเป็นเพียงเทคนิคการสอนจึงไม่มีโมเดลของการนำไปใช้ แต่ทั้งนี้การใช้รูปแบบการสอนดังกล่าวสามารถนำมาปรับใช้ในแผนการสอนของรายวิชาในแต่ละขั้นตอนของการสอนได้ อีกทั้งการใช้รูปแบบการสอนดังกล่าวยังเป็นการลดช่องว่างในเรื่องของความมั่นใจและกำลังใจของผู้เรียนชาวไทยในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก

References

- Bowornwattanase, C. (2016). Instructional Strategies Based on Scaffolding Theory. *Prae-wa Kalasin Journal of Kalasin University*, 3(2), 154–179.
- Butler, L. (2014). *Longman Academic Writing Series 1: Sentences to Paragraphs* (2nd ed.). USA: Pearson Education.
- Chinnawongs, S. (2000). *A Study of the Writing Ability of EAP Science Students*. PASAA PARITAT, 18, 10–27.
- Erbsuksiri, A. (2014). *Psychology for Teachers*. (2nd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Manphonsri, S., Phusawisot, P., & Samdaengdej, K. (2013). Reducing Thai High School Students' Writing Apprehension by Exploiting an Instructional Model Based on Vygotsky's Scaffolding Techniques. *Rajabhat Mahasarakham University Journal*, 7(2), 31–42.
- Paladkong, P. (2018). Scaffolding Technique: Knowledge and Application on the Context of Thailand Higher Education. *Association of Private Higher Education Institutions of Thailand Journal*, 24(1), 117–128.
- Pansue, S. (2008). *Use of Scaffolding Strategies to Promote Writing Ability and Decrease Writing Anxiety of Expanding Level Students*(Master of Education, Teaching English).Chiangmai University.

- Pinchai, P. (2016). Using Scaffolding Strategies in Teaching Writing for Improving Student Literacy in Paragraph Writing. *Journal of Education Thaksin University*, 16(2), 43–51.
- Rajamangala University of Technology Phra Khon. (2021). *English for International Communication Program*. Retrieved May 25, 2021, from <https://www.rmutp.ac.th/>
- Rungsiyakull, P. (1993). *Linguistics and writing 1*. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press.
- Rungsiyakull, P. (2008). *Linguistics and writing 2*. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press.
- Rungwaraphong, P. (2014). Problems in Writing English of the New-entry University Students: A Case Study of Prince of Songkla University, Trang Campus. *Rajabhat Maha Sarakham University Journal*, 8(3), 119–126.
- Sokolik, M. (2003). Writing. In Nunan, D. (Eds), *Practical Language Teaching* (pp. 87–108). Singapore: McGraw Hill.
- Soratat, K., Phusawisot, P., & Prapan, P. (2016). Development of Basic English Writing Ability of First-Year Students at Rajamangala University of Technology Isan Using the Theme of Vygotsky's Scaffolding Techniques. *Prae-wa Kalasin Journal of Kalasin University*, 3(3), 113–128.
- Spratt, M., Pulverness, A., & Williams, M. (2007). *The TKT Teaching Knowledge Test Course* (4th ed.). UK: Cambridge University Press.
- Sriwichai, S. (2006). *Implementation of Top-level Structure and Scaffolding Strategies to Promote English Reading Comprehension and Writing Ability* (Master of Education, Teaching English as a Foreign Language). Chiangmai University.
- Sujaree, T., Sintoovongse, K., & Rujikietgumjorn, S. (2010). Development of an English Reading Comprehension Instructional Model through Scaffolding Reading Experience Strategies. *Rajabhat Maha Sarakham University Journal*, 4(3), 67–76.